

Żądania wnoszącego odwołanie

- częściowe stwierdzenie nieważności, w odniesieniu do wszystkich towarów i usług z klas 9 i 37, decyzji Czwartej Izby Odwoławczej z dnia 24 stycznia 2013 r. (sprawa R 661/2012-4) w zakresie, w jakim na jej mocy oddalono odwołanie od odrzucenia zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 8880821 „Generia”;
- obciążenie OHIM i ewentualnie innych stron, które wstąpią do postępowania i opowiedzą się przeciwko niniejszemu odwołaniu, kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Naruszenie prawa Unii przez Sąd: Czwarta Izba Odwoławcza zmieniła w swej decyzji z dnia 24 stycznia 2013 r. (sprawa R 661/2012-4) uzasadnienie decyzji Wydziału Sprzeciwów do celów odmowy rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 8830821 „Generia” dla klas 9 i 37. W istocie Wydział Sprzeciwów oparł wspomnianą odmowę na podobieństwie towarów i usług z klas 9 i 37 do towarów z klasy 7 oznaczonych znakiem towarowym, na który powołano się w sprzeciwie. Ze swej strony Izba Odwoławcza utrzymała odmowę rejestracji, jednak ze względu na podobieństwo wspomnianych towarów i usług z klas 9 i 37 do usług z klasy 40 oznaczonych znakiem towarowym stanowiącym podstawę sprzeciwu. W ten sposób w decyzji Izby Odwoławczej naruszony został art. 64 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego ⁽¹⁾, ponieważ oznaczone znakiem towarowym stanowiącym podstawę sprzeciwu usługi z klasy 40 nigdy nie były przeciwstawiane towarom i usługom z klas 9 i 37 oznaczonym zgłoszonym znakiem towarowym (jakkolwiek były przeciwstawiane usługom z innych klas). Ponadto we wspomnianej decyzji naruszono art. 75 rozporządzenia nr 207/2009 poprzez odstąpienie od wezwania strony wnoszącej odwołanie do przedstawienia uwag w przedmiocie owej zmiany uzasadnienia. W zaskarżonym wyroku stwierdzono, że postępowanie zostało przeprowadzone w sposób prawidłowy pod względem prawnym, co stanowi naruszenie prawa Unii (art. 64 ust. 1 i art. 75 rozporządzenia nr 207/2009).

⁽¹⁾ Dz.U. L 78, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo per la Sardegna (Włochy) w dniu 12 lutego 2015 r. – Mario Melis i in./Comune di Loiri Porto San Paolo, Provincia di Olbia Tempio

(Sprawa C-67/15)

(2015/C 146/23)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo per la Sardegna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Mario Melis, Tavolara Beach Sas, Dionigi Piredda, Claudio Del Giudice

Strona pozwana: Comune di Loiri Porto San Paolo, Provincia di Olbia Tempio

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zasady swobody przedsiębiorczości, niedyskryminacji i ochrony konkurencji, o których mowa w art. 49, 56 i 106 TFUE, stoją na przeszkodzie przepisom krajowym, które wskutek następujących po sobie działań prawodawczych, powodują wielokrotne przedłużanie terminu wygaśnięcia koncesji na nadbrzeżny majątek publiczny o znaczeniu gospodarczym?

- 2) Czy art. 12 dyrektywy 2006/123/WE⁽¹⁾ stoi na przeszkodzie przepisowi krajowemu takiemu jak art. 1 ust. 18 rozporządzenia z mocą ustawy nr 194 z dnia 30 grudnia 2009 r. przekształconego przez ustawę nr 25 z dnia 26 lutego 2010 r, w brzmieniu następnie zmienionym i uzupełnieniowym, który to umożliwia automatyczne przedłużanie będących w mocy koncesji na nadbrzeżny majątek publiczny na cele działalności turystyczno-rekreacyjnej do dnia 31 grudnia 2015 r. lub do dnia 31 grudnia 2020 r. zgodnie z art. 34k rozporządzenia z mocą ustawy nr 179 z dnia 18 października 2012 r. dodanym przez art. 1 ust. 1 ustawy nr 221 z dnia 17 grudnia 2012 r. przekształcającej rzeczony rozporządzenie z mocą ustawy?

⁽¹⁾ Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2006/123/WE z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376, s. 36).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Grondwettelojk Hof (Belgia)
w dniu 13 lutego 2015 r. – X/Ministerraad**

(Sprawa C-68/15)

(2015/C 146/24)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Grondwettelojk Hof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X.

Druga strona postępowania: Ministerraad.

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 49 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu prawa krajowego, zgodnie z którym:
 - a) spółki z siedzibą w innym państwie członkowskim, mające stały zakład w Belgii, podlegają opodatkowaniu, gdy postanowią wypłacić zyski nieuwzględnione w końcowym, podlegającym opodatkowaniu wyniku gospodarczym spółki, niezależnie od tego, czy zysk belgijskiego stałego zakładu odpłynął do spółki dominującej, podczas gdy spółki mające siedziby w innym państwie członkowskim posiadające belgijską spółkę zależną nie podlegają opodatkowaniu takim podatkiem, gdy postanowią wypłacić zyski nieuwzględnione w końcowym, podlegającym opodatkowaniu wyniku gospodarczym spółki, niezależnie od tego, czy spółka zależna wypłaciła dywidendy, czy też nie;
 - b) spółki z siedzibą w innym państwie członkowskim, mające stały zakład w Belgii, dokonujące pełnego zatrzymania zysku jako rezerwy podlegają opodatkowaniu, gdy postanowią wypłacić zyski nieuwzględnione w końcowym, podlegającym opodatkowaniu wyniku gospodarczym spółki, podczas gdy spółki belgijskie, dokonujące pełnego zatrzymania zysku jako rezerwy takiemu opodatkowaniu nie podlegają?
2. Czy art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że z podatkiem u źródła dochodu mamy do czynienia wtedy, gdy przepis prawa krajowego przewiduje, iż podatek zostaje nałożony w przypadku wypłaty zysku przez spółkę zależną na rzecz spółki dominującej, ponieważ w tym samym okresie podatkowym zostają wypłacone dywidendy i podlegający opodatkowaniu wynik gospodarczy spółki zostaje obniżony w całości bądź w części przez odliczenie na kapitał wysokiego ryzyka lub przeniesione straty podatkowe, podczas gdy na podstawie ustawodawstwa krajowego zysk nie podlegałby opodatkowaniu, gdyby pozostał w spółce zależnej i nie zostałby wypłacony na rzecz spółki dominującej?